MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS II: 14.2. 1.5.)
Melk, um 1470 Seite 35v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

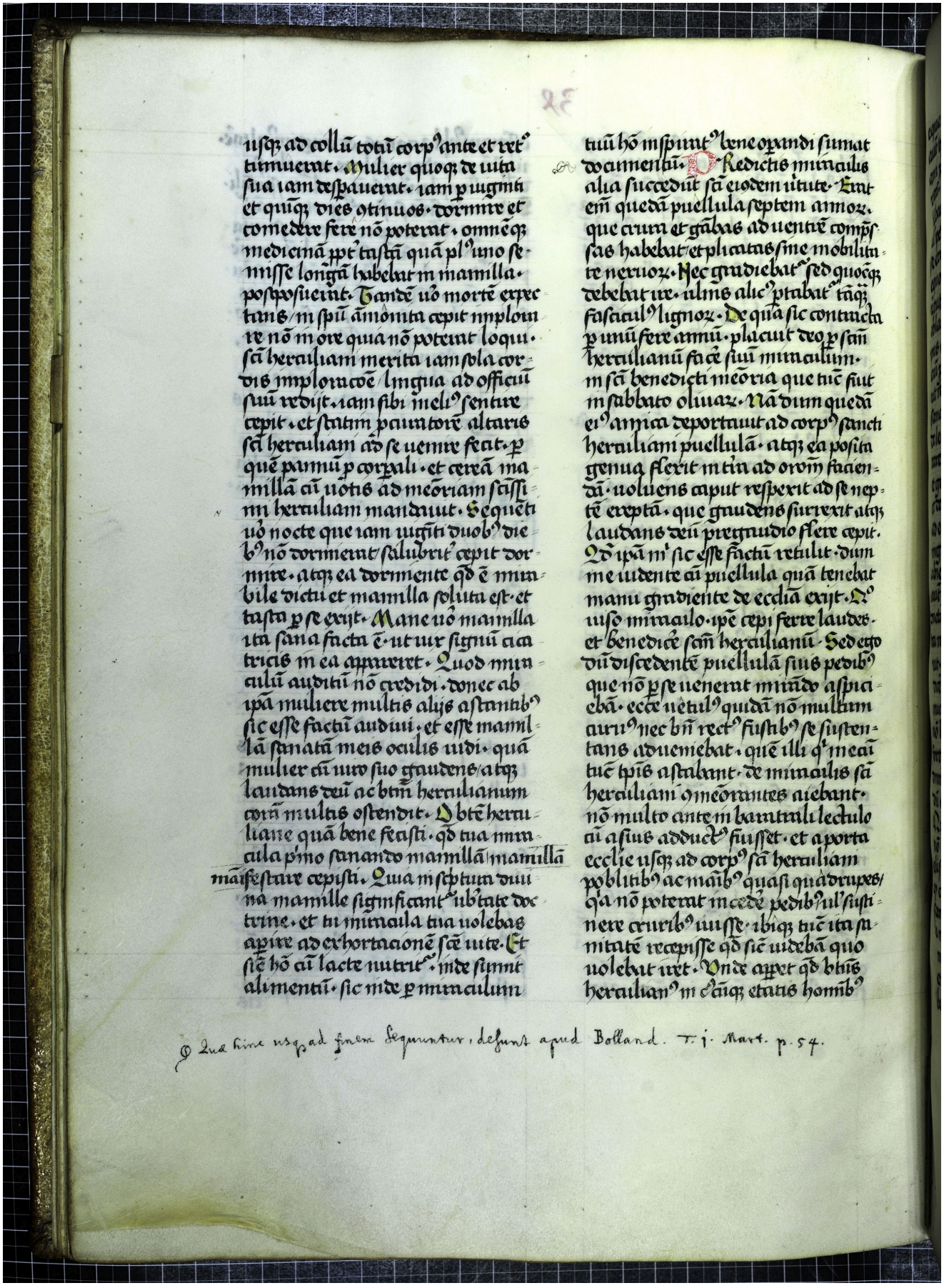

usq; ad collū totū corp⁹ ante et ret⁹
tumuerat. Mulier quoq; de uita
sua iam desp̄auerat. iam p̄ uiginti
et quinq; dies ꝯtinuos. dormire et
comedere fere nō poterat. omnēq;
medicinā ꝓpt̄ tastā quā pl⁹ uno se-
misse longā habebat in mamilla.
postposuerat. Tandē uō mortē expec-
tans in spū āmonita cepit implora-
re nō in ore quia nō poterat loqui.
scā herculiam merita iam sola cor-
dis imploracōe lingua ad officiū
suū rediit. iam sibi meli⁹ sentire
cepit. et statim ꝓcuratorē altaris
scā herculiam ad se uenire fecit. p̄
quē pannū p̄ corp̄ali. et cereā ma-
millā cū uotis ad memoriam scissi-
mi herculiam mandauit. Sequēti
uō nocte que iam uigīti duob⁹ die-
b⁹ nō dormierat salubrit̄ cepit dor-
mire. atq; ea dormiente qd̄ ē mira-
bile dictu et mamilla soluta est. et
tasta p̄ se exijt. Mane uō mamilla
ita sana facta ē. ut uix signū cica-
tricis in ea appareret. Quod mira-
culū auditū nō credidi. donec ab
ipā muliere multis alijs astantib⁹
sic esse factū audiui. et esse mamil-
lā sanatā meis oculis uidi. quā
mulier cū uiro suo gaudens atq;
laudans deū ac btm̄ herculianum
corā multis ostendit. O btē hercu-
liane quā bene fecisti. qd̄ tua mira-
cula p̄mo sanando mamillā mamillā
manifestare cepisti. Quia in scriptura diui-
na mamille significant ubtate doc-
trine. et tu miracula tua uolebas
apire ad exhortacionē scē uite. Et
sic hō cū lacte nutrit̄. inde sumit
alimentū. sic inde p̄ miraculum
tuū hō inspirat⁹ bene opandi sumat
documentū. Predictis miraculis
alia succedūt scā eiusdem uirtute. Erat
em̄ quedā puellula septem annoꝝ.
que crura et gābas ad uentrē comp̄s-
sas habebat et plicatas sine mobilita-
te neruoꝝ. Nec gradiebat̄ sed quocūq;
debebat ire. ulnis alic⁹ ꝑtabat̄ tāq;
fasciculū lignoꝝ. De qua sic contracta
p̄ unū fere annū. placuit deo p̄ scm̄
herculianū facē suū miraculum.
in scā benedicti memoria que tūc fuit
in sabbato oliuaꝝ. Nā dum quedā
ei⁹ amica deportauit ad corp⁹ sancti
herculiam puellulā. atq; ea posita
genua flexit in tra ad orōm̄ facien-
dā. uoluens caput respexit ad se nep-
tē ereptā. que gaudens surrexit atq;
laudans deū pregaudio flere cepit.
Qd̄ ipā m̄ sic esse factū retulit. dum
me uidente cū puellula quā tenebat
manu gradiente de ecclīa exijt. Q⁹
uiso miraculo. ipē cepi ferre laudes.
et benedicē scm̄ herculianū. Sed ego
dū discedentē puellulā suis pedib⁹
que nō p̄ se uenerat mirādo aspici-
ebā. ecce uetul⁹ quidā nō multum
curu⁹ nec bn̄ rect⁹ fustib⁹ se susten-
tans aduenebat. quē illi q̄ mecū
tūc tp̄is astabant. de miraculis scā
herculiam ꝯmemorantes aiebant.
nō multo ante in baratrali lectulo
cū a suis adduct⁹ fuisset. et a porta
ecclie usq; ad corp⁹ scā herculiam
poblitib⁹ ac mānib⁹ quasi quadrupes
q̄a nō poterat incedē pedib⁹ ul' susti-
nere cruribꝰ iuisse. ibiq; tūc ita sa-
nitatē recepisse qd̄ sic uidebā quo
uolebat iret. Unde apparet qd̄ btūs
herculian⁹ in cuiusq; etatis hominib⁹

Quae hinc usq; ad finem sequuntur, desunt apud Bolland. T. j. Mart. p. 54.